

LINGPAOZHE · XINKEBIAO JINGDIAN WENKU
领跑者 · 新课标经典文库

ZHONGHUAYINGXIONGRENWU 中华英雄人物

(注音美绘本)

杨 晶 主 编

哈尔滨工业大学出版社
HARBIN INSTITUTE OF TECHNOLOGY PRESS

INGPAOZHE · XINKEBIAOJINGDIANWENKU

领跑者 · 新课标经典文库

ZHONGHUAYINGXIONGRENWU

中华英雄人物

(注音美绘本)

杨 晶 主 编

哈尔滨工业大学出版社

HARBIN INSTITUTE OF TECHNOLOGY PRESS

图书在版编目 (CIP) 数据

中华英雄人物 / 杨晶主编. — 哈尔滨: 哈尔滨工业大学出版社, 2016.1

(领跑者·新课标经典文库: 注音美绘本)

ISBN 978-7-5603-5821-5

I. ①中… II. ①杨… III. ①汉语拼音—儿童读物
IV. ①H125.4

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2015)第 318736 号

领跑者·新课标经典文库 (注音美绘本)

中华英雄人物

策划编辑
责任编辑
文字编辑
插图绘制
装帧设计
美术编辑
出版发行
社址
传真
网址
印刷
开本
版次
书号
定价

甄森森

郭然

顾婉娇 张莹

孙宇 王润宽

贾传宇

侯广慧

哈尔滨工业大学出版社

哈尔滨市南岗区复华四道街 10 号 邮编 150006

0451-86414049

<http://hitpress.hit.edu.cn>

牡丹江邮电印务有限公司

710mm × 1000mm 1/16 印张 12 字数 120 千字

2016 年 1 月第 1 版 2016 年 1 月第 1 次印刷

ISBN 978-7-5603-5821-5

23.80 元

(如因印装质量问题影响阅读, 我社负责调换)

目录

- 1 伟大的爱国诗人屈原
- 16 统一中国的秦始皇
- 20 西楚霸王项羽
- 26 “飞将军”李广
- 33 抗击匈奴的卫青
- 44 乱世英雄曹操
- 51 忠义英雄关羽
- 55 兵家鼻祖孙武
- 59 “精忠报国”的岳飞
- 67 一代天骄成吉思汗
- 75 碧血丹心文天祥
- 84 抗倭英雄戚继光
- 89 收复台湾的施琅
- 93 甲午军魂邓世昌

96	革命先驱李大钊
102	革命才子瞿秋白
105	文学巨才闻一多
111	雪原英雄杨靖宇
121	名存千古的江姐
125	人民的好公仆焦裕禄
132	少年英雄邱少云
141	董存瑞舍身炸暗堡
148	舍身堵枪眼的黄继光
154	舍己救人的好青年罗盛教
161	宁死不屈的刘胡兰
167	狼牙山五壮士
173	党的好干部孔繁森
179	阅读自我测试

wěi dà de ài guó shī rén qū yuán 伟大的爱国诗人屈原

zhàn guó shí qī qín chǔ qí yān zhào hán wèi qī
战国时期，秦、楚、齐、燕、赵、韩、魏七

guó gōng chéng lüè dì lián nián zhàn luàn chǔ guó de dà shī rén qū yuán
国，攻城略地，连年战乱。楚国的大诗人屈原，

shì chǔ huái wáng de zuǒ tú guān zhèng zhí qīng nián lì zhì bào guó tā quàn
是楚怀王的左徒官，正值青年，立志报国，他劝

huái wáng rèn yòng xián néng ài hù bǎi xìng shēn dé huái wáng de xìn rèn
怀王任用贤能，爱护百姓，深得怀王的信任。

dāng shí qín guó zuì wéi qiáng dà jīng cháng gōng jī qí tā liù guó yīn
当时秦国最为强大，经常攻击其他六国。因

cǐ qū yuán jīng cháng dào gè guó zǔ zhī lián méng chǔ huái wáng chéng wéi le
此，屈原经常到各国组织联盟，楚怀王成为了

lián méng de lǐng xiù lián hé liù guó gòng tóng duì kàng qín guó chǔ guó yǐ zǐ
联盟的领袖，联合六国共同对抗秦国。楚国以子

lán wéi shǒu de guì zú men duì qū yuán fēi cháng jí dù hé jì hèn jīng cháng
兰为首的贵族们，对屈原非常嫉妒和忌恨，经常

zài huái wáng miàn qián shuō qū yuán de huài huà yīn qǐ le huái wáng duì qū yuán
在怀王面前说屈原的坏话，引起了怀王对屈原

de bù mǎn qín guó de jiàn dié zhī dào le zhè ge qíng kuàng huì bào gěi le
的不满。秦国的间谍知道了这个情况，汇报给了
qín wáng qín wáng tīng dào zhè ge xiāo xī máng bǎ xiàng guó zhāng yí zhào
秦王，秦王听到这个消息，忙把相国张仪召
jìn gōng lái shāng liang duì cè zhāng yí rèn wéi liù guó zhōng jiān qí chǔ
进宫来商量对策。张仪认为六国中间，齐楚
liǎng guó zuì yǒu shí lì zhǐ yào lí jiàn zhè liǎng guó lián méng yě jiù wǎ
两国最有实力，只要离间这两国，联盟也就瓦
jiě le tā yuàn yì chèn zhè ge jī huì fù chū guó chāi sǎn liù guó de
解了。他愿意趁这个机会赴楚国，拆散六国的
lián méng
联盟。

zhāng yí jiǎ zhuāng cí qù qín guó xiàng wèi xiàng chǔ guó jìn fā dào
张仪假装辞去秦国相位，向楚国进发。到
dá chǔ guó hòu zhāng yí shǒu xiān qù bài fǎng le qū yuán xiàng tā shuō le qín
达楚国后，张仪首先去拜访了屈原，向他说了秦
chǔ lián hé de hǎo chù qū yuán què shuō chǔ guó bìng bù néng gǎi biàn liù
楚联合的好处，屈原却说：“楚国并不能改变六
guó lián méng de zhǔ zhāng zhāng yí yòu qù jiàn zǐ lán bìng gào su tā
国联盟的主张。”张仪又去见子兰，并告诉他：
yǒu le liù guó lián méng huái wáng cái rú cǐ xìn rèn qū yuán lián méng jiě
“有了六国联盟，怀王才如此信任屈原，联盟解
sàn le qū yuán yě jiù bù suàn shén me le zǐ lán tīng le shí fēn gāo xìng
散了，屈原也就不算什么了。”子兰听了十分高兴，
bǎ zhāng yí yǐn jiàn gěi le huái wáng zuì chǒng ài de wáng hòu zhèng xiù xiàn
把张仪引荐给了怀王最宠爱的王后郑袖，献

shàng le jià zhí wàn liǎng huáng jīn de yí duì bái bì bái bì de bǎo guāng bǎ
上了价值万两黄金的一对白璧，白璧的宝光把

chǔ guó wáng hòu de yǎn jīng dōu zhào huā le xīn rán biǎo shì yuàn yì bāng
楚国王后的眼睛都照花了，欣然表示：愿意帮

zhù tā men cù chéng qín chǔ lián hé dà jiā rèn wéi zhǐ yǒu ràng huái wáng
助他们促成秦楚联合。大家认为：只有让怀王

bú xìn rèn qū yuán cái néng shǐ liù guó lián méng jiě sǎn qín chǔ cái néng lián
不信任屈原，才能使六国联盟解散，秦楚才能联

hé zǐ lán zhèng xiù zhāng yí sān rén shāng liang hòu jué dìng yóu zhèng
合。子兰、郑袖、张仪三人商量后决定：由郑

xiù zài huái wáng miàn qián tòu lù qū yuán xiàng zhāng yí suǒ qǔ huì lù yí shì
袖在怀王面前透露屈原向张仪索取贿赂一事，

jiè cǐ chú qù qū yuán
借此除去屈原。

yí qiè bù zhì tuǒ dàng zǐ lán jiù bǎ
一切布置妥当，子兰就把

zhāng yí yǐn jiàn gěi le huái wáng zhāng yí
张仪引见给了怀王。张仪

quàn huái wáng fàng qì lián méng yǔ qín lián
劝怀王放弃联盟，与秦联

hé bìng liè jǔ le zhū duō hǎo chù zuì hòu
合，并列举了诸多好处。最后

shuō dào zhǐ yào nín yuàn yì qín wáng yǐ
说道：“只要您愿意，秦王已

jīng zhǔn bèi le liù bǎi lǐ de tǔ dì yào xiàn gěi
经准备了六百里的土地要献给

chǔ guó huái wáng shì gè tān xīn de rén tīng shuō bú fèi yì bīng yì zú jiù
楚国。”怀王是个贪心的人，听说不费一兵一卒就
néng dé dào liù bǎi lǐ tǔ dì fēi cháng gāo xìng huí dào gōng zhōng huái
能得到六百里土地，非常高兴。回到宫中，怀
wáng jiù xiàng zhèng xiù shuō le zhè jiàn shì zhèng xiù xiān xiàng tā dào xǐ yòu
王就向郑袖说了这件事。郑袖先向他道喜，又
zhòu qǐ méi tóu shuō tīng shuō qū yuán yào xiàng zhāng yí yào yì duì bái bì méi
皱起眉头说：“听说屈原要向张仪要一对白璧没
yǒu chéng gōng kǒng pà tā yào fǎn duì zhè jiàn shì ne huái wáng tīng le
有成功，恐怕他要反对这件事呢！”怀王听了，
bàn xìn bàn yí
半信半疑。

dì èr tiān huái wáng bǎi xià jiǔ xí kuǎn dài zhāng yí chī fàn
第二天，怀王摆下酒席，款待张仪。吃饭
de shí hou tāo lùn qǐ qín chū lián hé yì shì qū yuán zhèng rú zǐ lán děng rén
的时候讨论起秦楚联合一事，屈原正如子兰等人
suǒ liào jìn xíng le jī liè zhēng lùn tā rèn wéi fàng qì liù guó lián méng
所料，进行了激烈争论。他认为：放弃六国联盟，
jiù děng yú gěi le qín guó kě chéng zhī jī zhè shì guān hū chǔ guó shēng sǐ
就等于给了秦国可乘之机，这是关乎楚国生死
cún wáng de dà shì tā zǒu dào huái wáng miàn qián dà shēng shuō dà
存亡的大事！他走到怀王面前大声说：“大
wáng nín kě bù néng xiāng xìn ya zhāng yí shì qín guó pài lái chāi sǎn lián
王，您可不能相信呀！张仪是秦国派来拆散联
méng gū lì chū guó de shǐ zhě tā de huà wàn wàn bù kě xiāng xìn
盟、孤立楚国的使者，他的话万万不可相信……”

huái wáng xiǎng qǐ zhèng xiù zhī qián shuō de huà fèn nù de shuō nán dào
怀王想起郑袖之前说的话，愤怒地说：“难道
qín guó de liù bǎi lǐ tǔ dì dǐ bu shàng nǐ de yí duì bái bì yú shì
秦国的六百里土地抵不上你的一对白璧！”于是
mìng wǔ shì bǎ qū yuán zhú chū le gōng mén
命武士把屈原逐出了宫门。

qū yuán tòng xīn jí shǒu zhàn zài gōng mén wài kàn jiàn zhāng yí zǐ
屈原痛心疾首，站在宫门外，看见张仪、子
lán děng rén gāo xìng de zǒu chū gōng mén tàn zhe qì shuō chǔ guó yā
兰等人高兴地走出宫门，叹着气说：“楚国呀，
nǐ yòu yào shòu nàn la qū yuán huí dào jiā mèn mèn bú lè xiǎng
你又要受难啦……”屈原回到家，闷闷不乐，想
dào liù guó lián méng jiù yào bèi pò huài āi shēng tàn qì zhěng yè bù mián
到六国联盟就要被破坏，唉声叹气，整夜不眠。

xiě le shǒu lí sāo lái shū fā duì chǔ guó de yōu chóu hé zì jǐ de yuàn
写了首《离骚》来抒发对楚国的忧愁和自己的怨
hèn zhè shǒu cháng shī bèi chuán dào le gōng zhōng zǐ lán děng rén shuō shī zhōng
恨！这首长诗被传到了宫中，子兰等人说诗中
bǎ huái wáng bǐ zuò jié zhòu huái wáng yī nù chè diào le qū yuán de guān
把怀王比作桀纣。怀王一怒，撤掉了屈原的官
zhí yú shì qū yuán bān chū le yīng dū yí lù pín pín huí shǒu gǎn kǎi
职。于是屈原搬出了郢都，一路频频回首，感慨
wàn qiān
万千！

qū yuán dǎ suàn qián wǎng hàn běi jū zhù yí lù shàng yì zhí guà niàn zhe
屈原打算前往汉北居住，一路上一直挂念着

guó shì měi dào yí chù jiù dǎ tīng yí xià yīng dū de xiāo xī yì tiān tā
国事，每到一处就打听一下郢都的消息。一天，他
lái dào le yí zuò gǔ miào kàn dào miào lǐ de qiáng bì shàng huà zhe tiān dì shén
来到了一座古庙，看到庙里的墙壁上画着天地神
líng hé gǔ dài shèng xián de huà xiàng zhè chù dòng le tā de xīn shì bù
灵和古代圣贤的画像，这触动了他的心事，不
míng bai huái wáng wèi shén me zhè yàng hú tu bù jīn duì zhe shén líng dà shēng
明白怀王为什么这样糊涂，不禁对着神灵大声
hè wèn zhè shì shàng hái yǒu shì fēi ma shén líng bìng méi yǒu huí dá
喝问：“这世上还有是非吗？”神灵并没有回答
tā kě shì shí què duì tā zuò le huí dá huái wáng chāi sǎn le lián méng yǐ
他，可事实却对他做了回答。怀王拆散了联盟以
hòu jiù pài rén suí zhāng yí dào qín guó qù jiē shōu nà liù bǎi lǐ de tǔ dì
后，就派人随张仪到秦国去接收那六百里的土地。

méi xiǎng dào kuài yào dào dá qín guó de dū chéng xián yáng shí zhāng
没想到，快要到达秦国的都城咸阳时，张
yí jiǎ zhuāng hē zuì le diē dǎo zài dì tuǐ bù shòu shāng jiù xiān jìn chéng
仪假装喝醉了，跌倒在地，腿部受伤，就先进城
qù le chǔ guó de shǐ zhě zhù zài kè zhàn lǐ měi tiān dōu qù bài jiàn zhāng
去了。楚国的使者住在客栈里，每天都去拜见张
yí tā zǒng shì yòng jiè kǒu tuī tuō zhí dào zhāng yí dé dào liù guó lián méng
仪。他总是用借口推托，直到张仪得到六国联盟
yǐ jīng wǎ jiě de xiāo xī hòu cái kěn chū lái jiē jiàn chǔ guó de shǐ zhě
已经瓦解的消息后，才肯出来接见楚国的使者。

dāng chǔ guó de shǐ zhě tí dào jiāo gē tǔ dì shí zhāng yí lài de yì
当楚国的使者提到交割土地时，张仪赖得一

gān èr jìng tā shuō xiàn gěi chǔwáng de shì wǒ zì jǐ de liù lǐ fèng
 干二净。他说：“献给楚王的，是我自己的六里俸
 dì qín guó de tǔ dì zěn me néng gòu xiàn gěi tā rén ne chǔ guó
 地。秦国的土地怎么能够献给别人呢？”楚国
 de shǐ zhě yǒu kǒu nán biàn zhǐ néng kōng shǒu huí lái bào gào chǔ wáng zhè
 的使者有口难辩，只能空手回来报告楚王。这
 me yì lái kě bǎ huái wáng qì hūn le jiù pài dà jiāng qū píng dài lǐng
 么一来，可把怀王气昏了，就派大将屈平带领
 shí wàn dà jūn jìn gōng qín guó qín wáng lián hé qí guó bīng fēn liǎng lù
 十万大军进攻秦国。秦王联合齐国，兵分两路
 yíng jī chǔ jūn chǔ jūn dǎng bu zhù liǎng guó de jiā jī qū píng zhèn wáng
 迎击楚军。楚军挡不住两国的夹击，屈平阵亡，
 qín bīng zhàn lǐng le chǔ guó de hàn zhōng xiāo xī chuán dào le hàn běi jí
 秦兵占领了楚国的汉中。消息传到了汉北，急
 huài le qū yuán tā jué dìng gǎn huí yǐng dū xiǎng fāng shè fǎ qù dǐ kàng
 坏了屈原，他决定赶回郢都，想方设法去抵抗
 qín guó
 秦国。

bàn lù shàng tā jiē dào le huái wáng de mìng lìng chū shǐ qí guó
 半路上，他接到了怀王的命令，出使齐国，
 xiǎng bàn fǎ huī fù liù guó lián méng yóu yú huái wáng bèi pàn le lián méng qí
 想办法恢复六国联盟。由于怀王背叛了联盟，齐
 guó shí fēn fèn hèn dàn qū yuán shì qí wáng fēi cháng jìng zhòng de rén jīng guò
 国十分愤恨。但屈原是齐王非常敬重的人，经过
 yì fān tán pàn qí wáng jiù dā yīng ché huí zhù qín gōng chǔ de jūn duì qū
 一番谈判，齐王就答应撤回助秦攻楚的军队。屈

yuán hái méi huí guó jiù dé dào le qín chǔ yì hé de xiāo xī tā shēng pà
原还没回国，就得到了秦楚议和的消息。他生怕

huái wáng zài cì shòu piàn cí bié le qí wáng gǎn huí chǔ guó tú zhōng
怀王再次受骗，辞别了齐王，赶回楚国。途中

tā jiàn dào dì fāng bǎi xìng zhèng zài zhuī dào zài zhàn zhēng zhōng zhèn wáng de jiàng
他见到地方百姓正在追悼在战争中阵亡的将

shì shēn shòu gǎn dòng tíng chē jìn qù cān bài tā lì zài shén wèi miàn
士，深受感动，停车进去参拜。他立在神位面

qián sòng dú shī cí dào niàn wèi guó xī shēng de zhàn shì tīng wén zhāng yí
前诵读诗词，悼念为国牺牲的战士。听闻张仪

dào le yǐng dū qū yuán rì yè jiān chéng bēn xiàng yǐng dū
到了郢都，屈原日夜兼程，奔向郢都。

zǐ lán děng rén hài pà qū yuán zài cì huí dào yǐng dū liú zài huái wáng
子兰等人害怕屈原再次回到郢都，留在怀王

shēn biān wǎn shang zhèng xiù xiàng huái wáng kū sù qū yuán duì bǎi xìng
身边。晚上，郑袖向怀王哭诉：“屈原对百姓

shuō nà xiē zhèn wáng de jiàng shì dōu shì wǒ xiàng dà wáng jìn yán ér yuān sǐ
说，那些阵亡的将士，都是我向大王进言而冤死

de zhè cì tā huí lái yào tì yuān sǐ de jiàng shì bào chóu huái wáng
的。这次他回来，要替冤死的将士报仇。”怀王

tīng le dà nù tā jìng gǎn zhè yàng jiǎn zhí shì fēng le
听了大怒：“他竟敢这样？简直是疯了！”

dì èr tiān huái wáng biàn xià le yí dào lìng rèn qū yuán wéi sān lú
第二天，怀王便下了一道令：任屈原为三闾

dà fū bú bì jìn gōng lì kè fù rèn tā pài zǐ lán bǎ mìng lìng chuán
大夫，不必进宫，立刻赴任。他派子兰把命令传

gěi qū yuán zǐ lán jiàn le qū yuán jiān xiào zhe xiàng tā dào xǐ chuán dá
给屈原。子兰见了屈原，奸笑着向他道喜，传达
le huái wáng de mìng lìng qū yuán yǎng tiān cháng tàn dà wáng nǐ bù néng
了怀王的命令。屈原仰天长叹：“大王，你不能
zài hú tu le chǔ guó de jiāng shān chǔ guó de bǎi xìng quán zhǎng wò zài
再糊涂了，楚国的江山，楚国的百姓，全掌握在
nǐ de shǒu li ya tì tā guǎn jiā de nǚ pú pà tā zài rě huò quàn tā
你的手里呀！”替他管家的女仆怕他再惹祸，劝他
gǎn kuài lí kāi yīng dū qù shàng rèn qū yuán shuō nǐ shì tì wǒ dān xīn
赶快离开郢都去上任。屈原说：“你是替我担心，
wǒ què shì tì chǔ guó dān xīn ne dàn shì qū yuán yě méi yǒu bié de bàn
我却是替楚国担心呢！”但是屈原也没有别的办
fǎ zhǐ hǎo zhǔn bèi shàng rèn
法，只好准备上任。

zì huái wáng èr shí qī nián qǐ qín guó lián nián duì chǔ guó fā dòng zhàn
自怀王二十七年起，秦国连年对楚国发动战
zhēng chǔ guó guó shì yì tiān bù rú yì tiān sàng shī le duì kàng qín bīng de
争。楚国国势一天不如一天，丧失了对抗秦兵的
lì liang huái wáng sān shí nián qín guó zhàn lǐng le chǔ guó běi bù de bā zuò
力量。怀王三十年，秦国占领了楚国北部的八座
chéng chí huái wáng zhèng zài chóu mèn hū rán jiē dào le qín wáng de lái xìn
城池。怀王正在愁闷，忽然接到了秦王的来信，
qǐng tā dào qín guó wǔ guān shāng tán qín chǔ yǒng shì yǒu hǎo de bàn fǎ huái
请他到秦国武关，商谈秦楚永世友好的办法。怀
wáng zuǒ sī yòu xiǎng ná bu dìng zhǔ yì bú qù zhǐ pà qín jūn xiàng nán
王左思右想，拿不定主意：不去，只怕秦军向南

jìn gōng qù ne yòu pà qín wáng xīn huái bù guǐ
进攻；去呢，又怕秦王心怀不轨。

zǐ lán shǒu xiān quàn shuō huái wáng qín wáng yuàn yì hé hǎo zhè
子兰首先劝说怀王：“秦王愿意和好，这

jī huì kě shī bu dé lìng yí wèi zhòng chén shàng guān dà fū jìn shàng yě
机会可失不得。”另一位重臣上官大夫靳尚也

quàn shuō zǒu yí tàng zhì shǎo chǔ guó néng yǒu jǐ nián de tài píng
劝说：“走一趟，至少楚国能有几年的太平。”

huái wáng huí dào hòu gōng yòu tīng le zhèng xiù de yì fān quàn shuō zhè
怀王回到后宫，又听了郑袖的一番劝说，这

cái dǎ dìng le zhǔ yì mǎ shàng xiě le huí xìn tóng yì qù wǔ guān huì tán
才打定了主意，马上写了回信，同意去武关会谈。

zhǔn bèi le jǐ tiān tā hé jìn shàng dài le wǔ bǎi rén mǎ lí kāi yīng dū
准备了几几天，他和靳尚带了五百人马，离开郢都，

tú zhōng zhī jiàn yǒu yí gè rén qí zhe mǎ fēi bēn ér lái dài dào gēn qián nà
途中只见有一个人骑着马飞奔而来。待到跟前，那

rén cóng mǎ shàng tiào xià fú zài chē qián dà shēng tòng kū huái wáng yí
人从马上跳下，伏在车前，大声恸哭。怀王一

kàn yuán lái shì qū yuán tīng shuō huái wáng yào qù wǔ guān qū yuán lián yè
看，原来是屈原，听说怀王要去武关，屈原连夜

gǎn lái tā bēi shēng shuō dào dà wáng a qín guó jiù xiàng hǔ kǒu yí
赶来。他悲声说道：“大王啊！秦国就像虎口一

yàng bù néng mào xiǎn nǐ yào xiǎng yi xiǎng chǔ guó de zǔ zōng hé bǎi xìng
样，不能冒险！你要想一想楚国的祖宗和百姓，

bù néng zhǐ tīng xiǎo rén de huà duō nián bú jiàn qū yuán qiáo cuì le xǔ
不能只听小人的话！”多年不见，屈原憔悴了许

duō huái wáng xiǎng qǐ zhè xiē nián lái guó shì yì tiān tiān de mò luò xīn lǐ
多。怀王想起这些年来国势一天天地没落，心里
yě bù jīn yí zhèn zhèn gǎn shāng zhè shí jìn shàng zhàn chū lái hěn hěn de
也不禁一阵阵感伤。这时，靳尚站出来狠狠地
duì qū yuán shuō jīn tiān shì dà wáng chū mén de hǎo rì zi nǐ què shuō
对屈原说：“今天是大王出门的好日子，你却说
zhè xiē sàng qì huà shì shén me yì sī qū yuán qì de zuǐ chún fā dǒu chàn
这些丧气话是什么意思？”屈原气得嘴唇发抖，颤
shēng shuō dào shàng guān dà fū nǐ shì chǔ guó rén yě gāi tì chǔ guó
声说道：“上官大夫！你是楚国人，也该替楚国
xiǎng yi xiǎng bù néng bǎ dà wáng sòng jìn hǔ kǒu wa jìn shàng dà nù
想一想，不能把大王送进虎口哇！”靳尚大怒，
lìng rén bǎ qū yuán tuī kāi yáng biān cuī mǎ cù yōng zhe huái wáng lí qù
令人把屈原推开，扬鞭催马，簇拥着怀王离去。

bù chū bàn yuè jìn shàng jiù zhī shēn yì rén táo huí yǐng dū guǒ rán
不出半月，靳尚就只身一人逃回郢都。果然
bù chū qū yuán suǒ liào huái wáng hé wǔ bǎi rén mǎ yí dào wǔ guān jiù bèi
不出屈原所料，怀王和五百人马一到武关，就被
qín guó kòu liú sòng wǎng xián yáng le è hào chuán biàn le quán guó zhèng
秦国扣留，送往咸阳了。噩耗传遍了全国。郑
xiù wèi le ān dìng rén xīn lì tài zǐ wéi qǐng xiāng wáng zì jǐ zhǎng wò
袖为了安定人心，立太子为顷襄王，自己掌握
guó zhèng rèn mìng zǐ lán zuò guǎn lǐ quán guó jūn zhèng de lìng yǐn qū yuán gǎn
国政，任命子兰做管理全国军政的令尹。屈原赶
dào yǐng dū yāo qiú qǐng xiāng wáng huī fù liù guó lián méng yòng qiáng dà de
到郢都，要求顷襄王恢复六国联盟，用强大的

shí lì xiàng qín guó tǎo huí huái wáng zǐ lán děng rén pà huái wáng huí lái wèn
实力向秦国讨回怀王。子兰等人怕怀王回来问
zuì yòu pà dé zuì qín guó yīn cǐ bù dàn bù tīng qū yuán de zhǔ zhāng ér
罪，又怕得罪秦国。因此不但不听屈原的主张，而
qiè lì kè qū zhú tā lí kāi yīng dū
且立刻驱逐他离开郢都。

zhè xiē rén gǎn zǒu le qū yuán hòu zuì shēng mèng sǐ yì bān de guò rì
这些人赶走了屈原后，醉生梦死一般地过日
zi huái wáng bìng le yì nián duō zài qǐng xiāng wáng sān nián de shí hòu sǐ
子，怀王病了一年多，在顷襄王三年的时候死
zài le qín guó zhè bǎ qū yuán de xīn jī suì le tā běn lái bǎ fù xīng chǔ
在了秦国。这把屈原的心击碎了，他本来把复兴楚
guó de xī wàng jì tuō zài huái wáng shēn shàng xiàn zài jué de shén me dōu wán
国的希望寄托在怀王身上，现在觉得什么都完
le tā zài huái wáng líng jiù qián kū hūn le guò qù tā yāo qiú qǐng xiāng wáng
了。他在怀王灵柩前哭昏了过去。他要求顷襄王
chèn gè guó dōu zài yuàn hèn qín guó de jī huì shè fǎ lián luò gè guó yì
趁各国都在怨恨秦国的机会，设法联络各国，一
tóng duì fu qín guó kě shì qǐng xiāng wáng wán quán bù tīng tā de quàn qū
同对付秦国，可是顷襄王完全不听他的劝。屈
yuán rì yè zài gōng mén qián tòng kū qī wàng dǎ dòng qǐng xiāng wáng zhè kě
原日夜在宫门前痛哭，期望打动顷襄王。这可
rě nǎo le zhèng xiù tā jiào zǐ lán lái chì mà tā nǐ bù tīng mìng lìng
惹恼了郑袖，她叫子兰来斥骂他：“你不听命令，
shì kàn bu qǐ dà wáng ma zài bù huí qù jiù jiào rén yā zǒu nǐ qū
是看不起大王吗？再不回去，就叫人押走你！”屈